

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalmvs XCIIII. Deus ultionum Dominus Deus ultionum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

At strepitu immani rupti maris omnibus oris,
 Fortior ex alto est qui regit ista Deus.
 Plena fide tua sunt oracula sancta, nec ulla est
 Quæ domui par sit facta decora tuæ.
 Perpetuos tua sancta domus durabit in annos,
 Extremum hinc referent sæcula nulla diem.

PSALMVS XCIIII.

Deus ultionum Dominus Deus
 us ultionum.

ARGVMENTVM.

Est precatio contra Ecclesiæ hostes, quos
 grauitè accusat, quod sua doctrina nihil ali-
 ud faciunt, quam ut excarnificent bonos, &
 occidant, ac minatur eis iudicium Dei cer-
 nentis ista scelera. Consolatur autem Eccle-
 siam, sic in mundo afflictam, futurum ut ipsa
 seruetur, hostes autem eius pereant. Quo-
 rum sedem, hoc est, doctrinam & uitam non
 potest probare Deus.

Qui falsos adhibent pietatis imagine cultus,
 Interea iustis pessima quæq; struunt.
 Hos contra precibus nunc utitur, optat ut omnes
 Absistant uero, quod sit, ut esse queat.

Vltor ades scelerum, scelerum Deus ultor adesto,
 Iam tandem miseris conspiciende ueni.
 Terrarum iudex attollere, redde superbis
 Digna, precor, factis quæ meruere suis.

Propositio p-
 cationis, ut De-
 us hostes suæ
 Ecclesiæ iudi-
 cet.

O 3

Quo

Narratio. Quo tandem usq; malis sic omnia prospera cedent?
 Quo tandem usq; mali gaudia plena ferent?
 Doctrinam accusat. Quam iactata diu per uastum uerba loquentur?
 Qui quæcunq; gerunt, omnia iniqua gerunt.
 Tyrannidem accusat. Hæredem populum tibi, turba aliena, trucidant,
 Audaci irrumpunt in tua regna manu.
 Occidunt uiduas, rabiem nec in hospite fistunt,
 Pupillos aliquo non prohibente necant.
 Securitatem accusat. Talia patrantes secum meditantur & audent
 Dicere, nec sentit, nec uidet ista Deus.
 Minatur iudicium Dei, nolite decipi, deus uidet uestra scelerata.
 O stupidi è populo tandem respiscite: quando hoc
 O fatui, tempus, quo sapiatis, erit?
 Nonne audire putas aliquid qui condidit aurem?
 Quiq; oculum finxit, nonne uidere queat?
 Qui totas Gentes castigat & erudit omnes,
 Arbitrio non uos arguat ille suo?
 Omnipotens hominum sensus, & pectora nouit
 Vana esse, & sanæ mentis habere nihil.
 Obiurgationi subiicit consolationem, quam Ecclesiam afflictam erigit.
 Felicem quem tu doceas, cui pectora firmes
 O genitor, legis cognitione tuæ.
 Viuere quo possit tranquillus tempore duro,
 Dum foueam reproba debita fata parent.
 Non etenim Deus abijciet quos diligit, & nec
 Hæredes regni deseret ipse sui.
 Iudicium si quidem rursus redigetur ad æquum,
 Huic aderunt comites qui pia quæq; probant.
 Addit suum exemplum, tanquam probationem consolationis.
 Quis feret auxilium? quis mecum stabit, ut hostem
 Non metuam? quis me qui tueatur erit?
 Quod nisi me Dominus seruasset, ad alta silentium,
 Hæc, loca, iam dudum uita sepulta foret.

sed

Sed quoties animo mihi defecisse uidebar,
 Huc toties pietas me tua restituit.
 Cum nimio grauium curarum inuoluerer aestu,
 Lenimen bonitas mi tua dulce fuit.
 Num commune tibi est aliquid cum Gente maligna,
 Quæ solum diræ pestilitatis habet?
 Quæ solet afflictis falsuras neccere fraudes,
 Et specie ueri scandala falsa loqui.
 Concurfant falso damnantes crimine iustum,
 Nec pudet innocui sanguinis esse reos.
 At Dominus mihi defensor, saluator & idem,
 Arcis & inuictæ turris & instar erit.
 Ille malis mala reddet, iniqua repondet iniquis,
 Præmia ab hoc factis iudice digna ferent.
 Illos disperdet Dominus quia multa patrârunt
 Impia, disperdet castra inimica Deus.

Bonitatem uo-
 cat uerbum, q̄
 hortatur ad pa-
 tientiam, & p-
 mittit liberati-
 onem.

PSALMVS XCV.

Venite exultemus Domino, iubilem.

ARGUMENTVM.

Est exhortatio, ut fide amplectamur
 Christum & uerbum eius, quem dicit crea-
 torem & doctorem nostrum esse, nosq; o-
 ues eius. Epistola ad Hæbreos magnifice
 hunc Psalmum tractat. Additum autem est,
 sicut in adhortationibus solet, exemplum
 populi Iudaici, qui pœnas incredulitatis
 dedit, & ideo non potuit intrare terram
 Canaan, ita nos si Christum non audie-
 rimus,

O 4

rimus.